

kunde komme til at skorte paa Enighed mellem Fiskerbefolkningen. Man var ogsaa enig om, at hele dette Spørgsmaal skulde forelægges for hele den danske Fiskerbefolkning i Erkendelse af, at Spørgsmaalet om Havnene ved den jyske Vestkyst ikke alene vedkom Fiskerne ved den jyske Vestkyst, men havde Adresse til hver eneste Fisker Landet over.

Vi besluttede, at et Møde skulde afholdes i Fredericia som det Sted, der laa mest centralt, og alle danske Fiskere blev indbudt, specielt de vestjyske. Endvidere blev indbudt den daværende Trafikminister og den daværende Landbrugsminister, der begge kom til Stede, og jeg maa tilføje, at der til dette Møde var kommet en saa talrig Del af Fiskerbefolkningen som næsten aldrig før. Ikke et eneste Sted af de danske Kyster, hvor Fiskeri drives, var uden Repræsentation her. Flertallet var fra den jyske Vestkyst. Dér blev saa den danske Fiskeriforenings Bestyrelses Forslag forelagt, og man naaede hurtigt til Enighed om, at ved dette Forslags Gennemførelse vilde der opnaas en fuldstændig Løsning af Vestkysthavnespørgsmaalet, tilfredsstillende for den vestjyske Befolkning og tilfredsstillende i en overskuelig Aarrække i Henseende til de Krav, man vilde stille med Hensyn til Udviklingen af det danske Fiskeri.

Fiskerne rundt om fra hele Landet gav deres Tilslutning, men saa skete der dette, at den daværende Trafikminister tog Ordet, kritiserede dette Forslag, dog ikke stærkt, og fremsatte en ny Plan, som han erklærede, at han straks vilde yde sin Medvirkning til at faa gennemført. Planen gik ud paa, at der skulde bygges en Havn ved Thyborøn. Hermed brast Enigheden om Fiskeriforeningens Bestyrelses Forslag, for lige straks meldte der sig Repræsentanter fra Lemvig, Struer og de ved den vestlige Del af Limfjorden beliggende Byer, men efter en indgaaende Forhandling gik Ministeren alligevel ind paa, at der blev nedsat en Kommission til at overveje dette Spørgsmaal. Denne Kommission enedes om den Plan, som nu foreligger. Sammenligner man den med Dansk Fiskeriforenings Bestyrelses Forslag, der havde fundet Tilslutning blandt Fiskerne, vil alle kunne se, at de afviger stærkt fra hinanden. I Bestyrelsens Forslag var der Tale om een Havn, i den anden Plan var der Tale om ikke een, men tre Havne. Endvidere indeholdt denne Plan Forslag om Bygning af et Støttepunkt paa et bestemt Sted.

Nu er Spørgsmaalet dette, om denne

store Plan lader sig gennemføre paa en saadan Maade, at man kan sige, at den er forsvarlig under Hensyn til Landets Økonomi, og at den tilfredsstiller de Krav, Fiskerne ønsker, at den skal tilfredsstille. Derom vil jeg sige, at saa længe ikke Fiskerne omkring i de store Fiskerlejer, hvor der i Aarenes Løb er opvokset store Byer, faar de for deres Fiskeris Trivsel nødvendige Støttepunkter, vil der aldrig blive Ro om dette Spørgsmaal. Det er givet, at hvor mange Havne man end lægger paa Vestkysten, vil det ikke influere paa disse Byers Stilling og deres Fiskerbefolknings Standpunkt; for denne Befolkning vil jo ikke forlade disse Byer, som den har været med til at bygge op, for at drage hen til en Havn, og det vilde jo heller ikke nytte, om den gjorde det. For der vilde jo kun komme andre, som vilde tage deres Huse i Besiddelse, og da Fiskeri er det væsentlige, man kan leve af derovre, vilde der paa ny opstaa en Stab af Fiskere, som vilde stille akkurat de samme Krav.

Jeg tror derfor, at det, man bør koncentrere sin Opmærksomhed om, er at faa bygget disse Støttepunkter og saa gøre den Havn færdig, som man er saa nær ved at have færdig. Saa vil det vestjyske Kystfiskeri være tilfredsstillet, og der vil være Mulighed for at faa den Overskudsdel af de danske Fiskere fra de indre Vande, som knap kan faa Plads dér, til at drage derhen. For der er ikke, saa langt vi kan se ud i Fremtiden, Mulighed for at faa disse Havne befolket. Det vil vare mange Aar, før den Havn ved Hirtshals, som nu snart bliver færdig, kan finde Fiskere nok til at tage den i Besiddelse, saa at der er Udsigt til, at den kan holdes blot nogenlunde i Drift.

Jeg bør maaske i denne Forbindelse forklare ærede Medlemmer af dette høje Ting, at det danske Fiskeris Udvikling i de sidste Aar er gaaet i en helt anden Retning end den at koncentrere sig om det Fiskeri, som tænkes knyttet til disse Havne. Der er i den sidste halve Snes Aar sket det geniale, om jeg saa maa sige, at man har forstaaet at beplante hele den jyske Østkyst med faststaaende Redskaber, noget, man ikke tidligere havde tænkt sig muligt. Man havde aldrig tænkt sig, at man skulde være i Stand til ude ved den aabne Kyst at plante saa tæt ved hverandre staaende store Redskaber, Bundgarn, som Tilfældet er, som har bragt en saadan Forøgelse af Fiskeriudbyttet, at det langt overskygger det, man i hele det øvrige Kattegat ved søgaaende Kutter-